

**Dievs, kas redz slepenībā.
Pārdomas Lielai lūdzamai dienai.**

*Jēzus mācīja: Mateja ev. 6:1-8,16-18;
“Sargieties darīt labos darbus cilvēku priekšā, ka tie jūs ievērotu,
jo tad jums nebūs nekādas algas no jūsu debesu Tēva.*

Kad tu dari žēlsirdības darbus, neliec savā priekšā tauri pūst, kā to dara liekuļo sinagogās un uz ielām, lai cilvēki tos godinātu. Patiesi es jums saku: tie jau saņēmuši savu algu. Bet, kad tu dari žēlsirdības darbus, lai tava kreisā roka nezina, ko labā dara, ka tavs žēlsirdības darbs paliek apslēpts; bet tavs Tēvs, kas redz apslēpto, tevi atalgos.

Kad jūs lūdzat, neesiet kā liekuļi, kuriem patīk sinagogās un uz ielu stūriem stāvēt un ilgi lūgt Dievu, lai cilvēkiem izrādītos. Patiesi es jums saku: tie savu algu jau saņēmuši. Bet, kad tu lūdz, tad ieej savā kambarī un, durvis aizslēdzis, lūdz savu Tēvu apslēptībā, un tavs Tēvs, kas redz apslēptībā, tevi atalgos. Kad jūs lūdzat, nepļāpājiēt kā pagāni; tie domā, ka savu daudzo vārdu dēļ tiek uzklausti. Neatdariniet viņus, jo jūsu Tēvs zina, kas jums vajadzīgs, pirms jūs viņu lūdzat.

Kad jūs gavējat, neesiet nīgri kā liekuļi, kas rāda drūmu seju, lai rādītos cilvēkiem kā gavētāji. Patiesi es jums saku: tie savu algu jau saņēmuši. Bet, kad tu gavē, svaidi savu galvu ar eļļu un mazgā savu seju, ka tu nerādies kā gavētājs cilvēkiem, bet savam Tēvam apslēptībā, un tavs Tēvs, kas redz apslēptībā, tevi atalgos.”

Kad esi domājis par to, ka tici Tēvam, kas redz slepenībā, tad zini – tas ir Jēzus mācībā atrodamais otrais skaidrojums, lai raksturotu Dievu. Tēvs, kas redz apslēpto, ir tas Pats Dievs Tēvs, ko Jēzus pielūdza. Šis trīskārtīgi atkārtotais apzīmējums: Tēvs, kas redz slepenībā, ir unikāls šai vietā Bībelē. Vecajā Derībā runā par Dievu kā Tēvu savai Israēla tautai – tie ir Viņa dēli un meitas. Psalmis 103:13 skaisti salīdzina Dievu ar tēvu: “Kā tēvs žēlo savus dēlus, tā Kungs žēlo tos, kas viņa bīstas” un Daniēla grāmatas vārdi 2:22 vēsta, ka Dievs “atklāj dzīlēs apslēpto, viņš zina, kas ir tumsā, gaisma mājā pie viņa”. Tomēr nekur citur nav rakstīts, ka Viņš ir Tēvs, kas redz slepenībā.

Tas ir kas jauns, ko mums vēl un vēl pārdomāt, kā arī tas, ka Jēzus trīs reizes atkārtot, ka šis Tēvs mūs atalgos, pat ja tas neliekas vajadzīgi vai piemēroti. Viņš neprasa, vai vēlamies to saņemt. Tā būs, Viņš mūs atalgos, jo Viņš tā vēlas! Nevienam citam nav tas jāzina, bet Tu nekad to neaizmirsīsi. Pat savā vistumšākajā, tukšākajā kambarī ieslēdzies, Tu saņēmi šo algu, šo negaidīto dāvanu. Pēkšņi Tu zināji, ka Viņš Tevi redz, dzird, saprot un mīl. Tu juti, kā tevi dziedināja un pārvērtā Viņa žēlastība. Tu juti, kā Tevī ieplūda gaisma un miers, it kā Viņš Pats turētu Tevi savā mīlestības apskāvienā, un Tu zināji, ka šajā vietā Tu tomēr nebiji viens.

Bērnībā sevišķi mīļas bija tādas vietas, kur paslēpties. Ja augām daudzu bērnu ģimenē, ne vienmēr tā bija ‘tava istaba’, bet varbūt pat vieta mežā, bēniņos, lielā drēbju skapī? Gribējām, lai kaut kur mēs varētu būt pavisam vieni. Un tagad?

Ja ap mums plūst bērniņu balsis vai guļamistabā izveidotajā biroja telpā skan nemitīgie datora atgādinājumi, ka atkal jādodas uz Zoom sēdi, vai ienācis epasts, ko jāatbild?.. Tiek pat ieteikts atrast vietu, kur uz mirkli aiziet no visiem un visa. Zinu, Covid-19 laikā daudzus nospiež tieši tas, ka mums bijis par daudz jāslēpjas no citiem, jābūt vieniem pārāk lielā klusumā. Šie brīnišķīgie un žēlsirdīgie Jēzus vārdi atgādina: Tēvs, kas redz slepenībā, ir klāt! Pat tava klusēšana Viņu neaizkavē tev atbildēt, jo Viņš zina, kas tev vajadzīgs, pirms tu Viņu lūdz.

Domāju par tiem, kas pirmo reiz dzirdēja šos Jēzus vārdus. Tikai īsi pirms tam, kalna sprediķī, Jēzus bija sācis mācīt par to, *kāds ir šis Tēvs*, kurš mums ir klāt. Vispirms Jēzus mācīja, ka *Tēvam pieder viss gods!* Mūsu vienīgam nodomam vai motivācijai darīt labus darbus - vai tas būtu, kā šīs dienas tekstos - ziedojot, lūdzot vai gavējot - jābūt, lai citi, to redzēdami, godātu Tēvu, kas ir debesīs (Mt. 5:16). Otrkārt, Jēzus atklāj, cik *Viņš, mūsu Tēvs ir taisnīgs* un Jēzus prasa ne mazāk no mums: “(..) *es jums saku: mīliet savus ienaidniekus un lūdziet par tiem, kas jūs vajā, ka jūs topat sava debesu Tēva bērni; jo viņš liek saulei uzlēkt pār ļauniem un labiem un lietum līt pār taisniem un netaisniem.*” (Mt. 5:44-45). Treškārt, Jēzus atklāj, ka *Tēvs ir pilnīgs* un, vēlreiz mums pavēl: “*Tad nu topiet pilnīgi, kā jūsu debesu Tēvs ir pilnīgs.*” (Mt. 5:48). Un vēl pāri visam, *Viņš ir Mūsu Tēvs debesīs*. (Mt. 6:11). Ne tikai mans, pat ne tikai Jēzus, bet mūsu visu Tēvs, kas mūs uzklausa pat apslēptās vietās un aicina kopā lūgt daudzskaitlī.

Mums Ciešanu laikā dāvinātas 40 un 6 dienas dot, lūgt, gavēt – nevis, lai kādam, vai pat sev, ko pierādītu, bet, lai pavadītu laiku ar Tēvu un Dēlu, un Svēto Garu. Dodot, lūdzot, gavējot, nevis kā tādi, kam ir kas jāpierāda citiem. Tādēļ apslēptībā. Lai nekas nenovērstu mūsu uzmanību, neiztraucētu mūsu mieru, neaizsauktu prom no Tēva, kas redz slepenībā un zina, kas mums vajadzīgs, pirms mēs Viņu lūdzam. Kā? Kā gan nē.

Izlūdzoties jums Tēva klātesamību un Kristus mieru, dodoties šai klusā, svētā laikā,
+ Lauma Zušēvica

Foto : Baiba Rēdmane